

Unionin tila 2015: Rehellisyyden, yhtenäisyyden ja solidaarisuuden aika

Strasbourg 9. syyskuuta 2015

Jean-Claude JUNCKER

Euroopan komission puheenjohtaja

Arvoisa puhemies,

arvoiset Euroopan parlamentin jäsenet

Pidän tänään ensimmäisen kerran Euroopan komission puheenjohtajana Euroopan parlamentissa puheen Euroopan unionimme tilasta.

Tämä on erityinen hetki, jolla on erityistä poliittista merkitystä.

Unionin tilaa käsittelevästä puheesta määrätään selvästi puitesopimuksessa, jolla hallinnoidaan Euroopan parlamentin ja Euroopan komission suhteita. Sopimuksen mukaan *"kunkin vuoden syyskuun ensimmäisellä istuntojaksolla järjestetään unionin tilaa koskeva keskustelu, jossa komission puheenjohtaja pitää puheen, tarkastelee kuluvaan vuoteen ja käsittelee seuraavien vuosien tulevia painopistealueita. Komission puheenjohtaja esittää samalla tätä varten parlamentille kirjallisesti keskeiset tekijät, jotka ohjaavat komission työohjelman valmistelusta seuraavaan vuoteen varten"*.

Euroopan komission puheenjohtajan on siis tarkasteltava unionin tilasta pidettävässä puheessa Euroopan unionin nykytilaa ja asetettava tulevan työn painopisteet.

Samalla aloitetaan toimielinten välinen prosessi Euroopan komission tulevan vuoden työohjelman laatimiseksi.

Lähetin tänä aamuna yhdessä ensimmäisen varapuheenjohtajani Frans Timmermansin kanssa kirjeen unionin lainsäätäjien edustajille, puhemies Martin Schulzille ja Luxemburgin pääministerille Xavier Bettelille, joka hoitaa neuvoston vaihtuvaa puheenjohtajuutta. Kirjeessä esitellään yksityiskohtaisesti ne monet toimet, joita komissio aikoo toteuttaa lainsäädännöllä ja muilla aloitteilla vuoden 2016 loppuun mennessä. Ehdotamme kunnianhimoista, keskitettyä ja intensiivistä lainsäädäntöohjelmaa, joka edellyttää komission, parlamentin ja neuvoston tiivistä ja tuloksellista yhteistyötä.

En käsittele tässä yhteydessä lainsäädäntöohjelman yksityiskohtia. Käymme siitä parlamentin ja neuvoston kanssa jäseneltyä vuoropuhelua tulevina viikkoina.

Minusta tänään ei ole aika puhua siitä.

Olen ensimmäinen komission puheenjohtaja, jonka nimitys ja valinta liittyy suoraan toukokuussa 2014 pidettyjen Euroopan parlamentin vaalien tulokseen.

Käydessäni vaalikampanjaa olin *Spitzenkandidat*, kärkiehdokas, joten minun on ollut mahdollista olla puheenjohtajan roolissa aiempaa poliittisempi.

Tämä poliittinen rooli on kirjattu perussopimukseen, joiden kautta jäsenvaltiot ovat asettaneet komission unionin yleisen edun edistäjäksi. Kriisivuodet ovat kuitenkin heikentäneet tätä yhteisymmärrystä.

Tästä syystä totesin viime syyskuussa täällä parlamentissa, että toivoin voivani johtaa poliittista komissiota. *Erittäin* poliittista komissiota.

En tarkoittanut, että voisimme tai haluaisimme *politisoida* kaiken.

Tarkoitin sitä, että uskon Euroopan nykyhaasteiden – niin sisäisten kuin ulkoistenkin – olevan niin valtavia, ettei meillä ole muuta vaihtoehtoa kuin puuttua niihin hyvin poliittisesta näkökulmasta, hyvin poliittisella tavalla ja pitäen mielessä, että päätöksillämme on poliittiset seuraukset.

Viimeaikaiset tapahtumat ovat vahvistaneet, että tällaista poliittista lähestymistapaa tarvitaan Euroopan unionissa kipeästi.

Emme voi nykytilanteessa toimia ikään kuin mitään erityistä ei olisi tapahtumassa.

Nyt ei ole aika laatia listoja tai pohtia, mainitaanko tässä puheessa joku tietty toimialakohtainen aloite.

Nyt ei ole aika laskea, kuinka monta kertaa tässä puheessa mainitaan sanat 'sosiaalinen', 'talous' tai 'kestävyys'.

Sen sijaan nyt on aika olla rehellinen.

On aika puhua suoraan Euroopan unionin suurista kysymyksistä.

Euroopan unionilla ei mene hyvin.

**Tässä unionissa ei ole tarpeeksi Eurooppaa,
eikä tässä unionissa ole tarpeeksi unionia.**

Tämän on muututtava. Tämän on muututtava nyt.

Pakolaiskriisi: meidän on toimittava unionina

Mitä ikinä työ- tai lainsäädäntöohjelmissa sitten sanotaankin, tämän päivän tärkein prioriteetti on pakolaiskriisistä huolehtiminen.

Tänä vuonna Eurooppaan on saapunut miltei 500 000 ihmistä. Ylivoimaisesti suurin osa heistä on paennut Syyriassa käytävää sotaa, Isisin terroria Libyassa tai Eritrean diktatuuria. Eniten pakolaisia on tullut Kreikkaan (yli 213 000), Unkariin (yli 145 000) ja Italiaan (yli 115 000).

Määrät ovat valtavia. Joidenkin mielestä ne ovat pelottavia.

Nyt ei kuitenkaan ole aika antaa pelolle sijaa. On aika toteuttaa rohkeita, määrätietoisia ja yhtenäisiä Euroopan unionin, sen toimielinten ja kaikkien sen jäsenvaltioiden toimia.

Kyse on ennen kaikkea inhimillisyydestä ja ihmisarvosta. Euroopalle kyse on myös historian oikeudenmukaisuudesta.

Meidän eurooppalaisten on muistettava, että maanosassamme miltei kaikki ovat joskus olleet pakolaisia. Yhteisen historiamme aikana miljoonat eurooppalaiset ovat paenneet uskonnollista tai poliittista vainoa, sotaa, diktatuuria tai sortoa.

Hugenotit pakenivat Ranskasta 1600-luvulla.

Juutalaiset, romanit ja monet muut pakenivat Saksasta natsien hirmutöitä 1930- ja 1940-luvuilla.

Espanjan tasavaltalaiset pakenivat Etelä-Ranskan pakolaisleireille sisällissodassa kärsimänsä tappion jälkeen 1930-luvun lopussa.

Kun Neuvostoliiton tankit tukahduttivat kansannousun kommunistivaltaa vastaan vuonna 1956, moni unkarilainen haki turvaa Itävallasta.

Tšekit ja slovakit etsivät turvapaikkaa muista Euroopan maista Prahan kevään jälkeen vuonna 1968.

Jugoslavian sodat pakottivat sadoittain ja tuhansittain ihmisiä pakenemaan kodeistaan.

Olemmeko unohtaneet, että sille on syynsä, että Yhdysvalloissa asuu enemmän McDonald-nimisiä kuin Skotlannissa? Samoin kuin sille, että O'Neill ja Murphy ovat Yhdysvalloissa paljon yleisempiä sukunimiä kuin Irlannissa?

Olemmeko unohtaneet, että syntyperältään puolalaisia asuu Puolan ulkopuolella 20 miljoonaa, koska moni on joutunut lähtemään poliittisista ja taloudellisista syistä, kun rajoja on siirretty, väestöä on karkotettu ja uudelleensijoitettu Puolan vaikean menneisyyden aikana?

Olemmeko todellakin unohtaneet, että toisen maailmansodan aikana eurooppalaisista 60 miljoonaa oli pakolaisia? Että juuri Euroopan kokemien kauheuksien vuoksi vuonna 1951 perustettiin maailmanlaajuinen suojelujärjestelmä, pakolaisten oikeusasemaa koskeva Geneven yleissopimus, jolla taattiin turvapaikka niille, jotka kiipesivät muurien yli Euroopassa paetakseen sotia ja totalitaarista valtaa?

Meidän eurooppalaisten pitäisi muistaa – emmekä koskaan saa unohtaa – miksi suojan antaminen ja turvapaikkaa koskevan perusoikeuden noudattaminen on niin tärkeää.

Olen todennut aiemminkin, että olemme liian harvoin ylpeitä eurooppalaisesta perinnöstämme ja Eurooppa-projektistamme.

Vaikka näemmekin itsessämme heikkouksia ja haavoittuvuuksia, Eurooppa on tänään turvapaikanhakijoille ja pakolaisille tavoiteltu määränpää.

Lähi-idän ja Afrikan naisten ja miesten silmissä Eurooppa on nyt toivon ja vakauden turvasatama.

Tämän pitää herättää meissä ylpeyttä, ei pelkoa.

Huolimatta jäsenvaltioidensa monista eroista Eurooppa on tänä päivänä selvästi vaurain ja vakain maanosa maailmassa.

Me kykenemme auttamaan sotia, terroria ja sortoa pakenevia ihmisiä.

Tiedän, että monet sanovat tähän: ehkä näin on, mutta kaikki eivät voi tulla Eurooppaan.

On totta, ettei Eurooppa voi huolehtia koko maailman kurjuudesta. Meidän on kuitenkin syytä olla rehellisiä ja asettaa asiat oikeisiin mittasuhteisiin.

Eurooppaan tulee nyt ennennäkemättömän suuri määrä pakolaisia. Heidän määränsä on kuitenkin vain 0,11 prosenttia EU:n koko väestöstä. Libanonissa pakolaisten määrä on 25 prosenttia väestöstä – maassa, jonka asukkaiden suhteellinen vauraus on viidesosa Euroopan unionin asukkaiden vauraudesta.

Sanon huolestuneille kansalaisillemme selvästi ja suoraan tämän: niin kauan kuin Syyriassa on sota ja Libyassa vallitsee terrori, pakolaiskriisi ei katoa mihinkään.

Voimme toki rakentaa muureja ja aitoja. Kuvittele kuitenkin hetki, että oma maailmasi murenisi ympäriltäsi. Jos joutuisit pakenemaan sotaa tai Isisin barbaarisia tekoja, maksaisit minkä tahansa hinnan, kiipeäisit minkä tahansa muurin yli, ylittäisit minkä tahansa meren tai rajan viedäksesi lapsen sylissäsi turvaan.

On korkea aika *hallita* pakolaiskriisiä. Meillä ei ole vaihtoehtoja.

Viime viikkoina olemme nähneet aivan tarpeeksi sormellaosoittelua. Jäsenvaltiot ovat syyttäneet toisiaan siitä, etteivät ne ole tehneet tarpeeksi, tai ovat tehneet väärä asioita. Usein syyttävät sormet ovat osoittaneet jäsenvaltioista myös kohti Brysseliä.

Voisimme kaikki olla vihaisia tästä syyttelystä. Ihmettelen kuitenkin, ketä se palvelee. Vihalla ei auteta ketään. Päätäjien yritys syyttää toisia on usein vain merkki siitä, että he ovat ymmällään odottamattomien tilanteiden edessä.

Sen sijaan voisimme palauttaa mieleen, mistä tilanteen korjaamiseksi on jo sovittu. On aika todeta, mitä on pöydällä, ja siirtyä ripeästi eteenpäin.

Emme aloita alusta. Komissio on 2000-luvun alkupuolelta asti esittänyt lainsäädäntöä Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän rakentamiseksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet tämän lainsäädännön säädös kerrallaan. Viimeisin säädöksistä tuli voimaan vasta heinäkuussa 2015.

Meillä on nyt eri puolilla Eurooppaa yhteiset normit sille, miten otamme turvapaikanhakijat vastaan heidän ihmisarvoaan kunnioittaen ja miten käsittelemme turvapaikkahakemuksia. Meillä on myös riippumattomia oikeuslaitoksiamme varten yhteiset perusteet sen määrittämiseksi, kenellä on oikeus kansainväliseen suojeluun.

Normit on kuitenkin pantava täytäntöön ja niitä on noudatettava käytännössä. Kuten voimme joka päivä televisiosta nähdä, näin ei selvästikään vielä tapahdu. Komission piti aloittaa ennen kesää ensimmäiset 32 rikkomismenettelyä, jotta jäsenvaltiot muistaisivat, mihin olivat aiemmin suostuneet. Toinen rikkomismenettelyjen sarja käynnistetään lähipäivinä. Kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava EU:n lainsäädäntöä. Tämän on oltava itsestään selvää unionissa, joka perustuu oikeusvaltioperiaatteeseen.

Yhteiset turvapaikkanormit ovat tärkeitä, mutta ne eivät riitä meneillään olevan pakolaiskriisin selvittämiseen. Komissio, Euroopan parlamentti ja neuvosto totesivat tämän keväällä. Komissio esitti toukokuussa kattavan Euroopan muuttoliikeagendan. Olisi väärin sanoa, ettei sen jälkeen ole tapahtunut mitään.

EU on kolminkertaistanut läsnäolonsa merellä. Yli 122 000 ihmishenkeä on pelastettu. Jokainen menetetty ihmishenki on liikaa, mutta pelastettuja on paljon enemmän kuin olisi ilman näitä toimenpiteitä: heidän määränsä on lisääntynyt 250 prosenttia. Frontexin koordinoimiin yhteisiin operaatioihin Italiassa, Kreikassa ja Unkarissa osallistuu 29 jäsenvaltiota ja Schengeniin assosioitunutta maata. Mukana on 102 vierailtavaa virkamiestä 20 maasta, 31 laivaa, 3 helikopteria, 4 kiinteäsiipistä ilma-alusta, 8 valvonta-ajoneuvoa, 6 lämpökameralla varustettua ajoneuvoa ja 4 kuljetusajoneuvoa. Toimenpide on ensimmäinen osoitus eurooppalaisesta solidaarisuudesta käytännössä. Lisätoimenpiteitä kuitenkin tarvitaan.

Olemme kaksinkertaistaneet toimet ihmisalukuljetuksen torjumiseksi ja ihmiskauppaa käyvien ryhmien hajottamiseksi. Halpoja aluksia on nyt vaikeampi löytää, joten yhä harvempi vaarantaa henkensä huterissa ja merikelvottomissa veneissä. Keskisen Välimeren reitin tilanne on toimien

ansioista vakiintunut: sen kautta saapui elokuussa 115 000 henkeä eli saman verran kuin samaan aikaan viime vuonna. Meidän on seuraavaksi saatava päättäjien selkeästi unohtama Balkanin reitti vakautettua vastaavalla tavalla.

Euroopan unioni on myös Syyrian pakolaiskriisissä maailman suurin avunantaja. Euroopan komissio ja sen jäsenvaltiot ovat osoittaneet noin 4 miljardia euroa humanitaariseen apuun ja kehitysapuun sekä talouden ja vakauttamisen tukemiseen syyrialaisille heidän omassa maassaan sekä pakolaisia vastaanottaville yhteisöille naapurialueilla Libanonissa, Jordaniassa, Irakissa, Turkissa ja Egyptissä. Juuri tänään aloitimme kaksi uutta projektia, joiden puitteissa Turkissa olevat Syyrian pakolaiset voivat käydä koulua ja heidän elintarviketurvaansa parannetaan.

Olemme yhdessä sitoutuneet sijoittamaan ensi vuoden aikana yli 22 000 henkilöä Euroopan ulkopuolelta. Näin osoitamme solidaarisuutta naapurimaillemme. Tämä on tietysti edelleen hyvin vaatimatonta verrattuna jättimäiseen urakkaan Turkissa, Jordaniassa ja Libanonissa, joissa on yli 4 miljoonaa pakolaista Syyriasta. On kannustavaa, että eräät jäsenvaltiot osoittavat halukkuutta vauhdittaa tällaista avustustoimintaa Euroopassa merkittävästi. Voimme hyvin pian esitellä järjestelmän, jonka avulla nämä toimet voidaan koota yhteen systemaattisemmin.

Selvästi heikommin Eurooppa on suoriutunut yhteisen solidaarisuuden osoittamisessa omalle alueellemme saapuneille pakolaisille.

Mielestäni on selvää, ettei niitä jäsenvaltioita, joihin saapuu eniten pakolaisia – tällä hetkellä Italiaa, Kreikkaa ja Unkaria – voi jättää yksin kamppailemaan tämän asian kanssa.

Tämän vuoksi komissio ehdotti jo toukokuussa hätätilanteessa käyttöön otettavaa mekanismia, jonka puitteissa alun perin oli tarkoitus sijoittaa uudelleen **40 000** Italiassa ja Kreikassa kansainvälistä suojelua hakenutta **henkilöä**.

Tänään esitämme ehdotuksen **toisesta hätätilannemekanismista vielä 120 000:n Italiaan, Kreikkaan ja Unkariin tulleen pakolaisen sijoittamiseksi uudelleen.**

Tämä edellyttää suurta ponnistusta Euroopan solidaarisuuden nimissä. Ennen kesää emme saaneet jäsenvaltioilta toivomaani tukea. Huomaan kuitenkin, että mielipiteet ovat muuttumassa. Onkin mielestäni korkea aika.

Vetoan jäsenvaltioihin, että komission ehdotukset yhteensä 160 000 pakolaisen sijoittamiseksi kiireellisesti uudelleen hyväksytään sisäministereiden neuvoston ylimääräisessä kokouksessa 14. syyskuuta. Nyt on toimittava välittömästi. Emme voi jättää Italiaa, Kreikkaa ja Unkaria yksin. Emmehän jättäisi muitakaan jäsenvaltioita yksin. Tänään ihmiset pakenevat Syyriasta ja Libyasta, mutta huomenna he voivat tulla esimerkiksi Ukrainasta.

Menneisyydessä Eurooppa teki virheen erotellessaan juutalaiset, kristityt ja muslimit. Kun on kyse pakolaisista, ei ole syytä katsoa uskontoon, vakaumukseen tai filosofiaan.

Älkää aliarvioiko tilanteen kiireellisyyttä. Älkää aliarvioiko toimien välttämättömyyttä. Talvi tulee – ajatelkaa perheitä, jotka viettävät yönsä Budapestin puistoissa ja rautatieasemilla, Traiskirchenin teltoissa tai Kosin rannoilla. Miten he selviävät kylmistä talviöistä?

Uudelleensijoittaminen ei tietenkään yksin ratkaise ongelmaa. On totta, että meidän on selvitettävä paremmin, ketkä ovat selvästi kansainvälisen suojelun tarpeessa eli ketkä voivat todennäköisemmin saada turvapaikan ja ketkä taas ovat jättäneet maansa muista syistä, jotka eivät oikeuta turvapaikkaan. Tästä syystä komissio ehdottaa **EU:lle yhteistä turvallisten lähtömaiden luetteloa**. Se avulla jäsenvaltiot voivat nopeuttaa turvapaikkamenettelyä sellaisten maiden kansalaisten kohdalla, joita pidetään turvallisina asua. Turvallisina on pidettävä ainakin kaikkia maita, joiden Eurooppa-neuvosto on yksimielisesti katsonut noudattavan EU:n jäsenyyttä koskevia Kööpenhaminan arviointiperusteita erityisesti demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien suhteen. Samoin turvallisina olisi pidettävä muita mahdollisia Länsi-Balkanin ehdokasmaita, kun otetaan huomioon niiden edistyminen kohti ehdokasmaan asemaa.

Olen toki tietoinen siitä, että turvallisten maiden luettelolla vain yksinkertaistetaan menettelyjä. Albaniasta, Bosnia ja Hertsegovinasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Kosovosta, Montenegrosta, Serbiasta ja Turkista tulevilta turvapaikanhakijoilta ei voi ottaa pois turvapaikan perusoikeutta. Luettelon ansiosta kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin keskittyä niihin pakolaisiin, esimerkiksi Syyriasta tuleviin, joille paljon todennäköisemmin myönnetään turvapaikka. Tätä keskittymismahdollisuutta todella tarvitaan nykytilanteessa.

Uskon myös, että meneillään olevan hätätilanteen selvittämiseksi tarvittavien välittömien toimien lisäksi **on syytä muuttaa perusteellisemmin tapaa, jolla käsittelemme turvapaikkahakemuksia**. Erityisesti tämä koskee Dublinin järjestelmää, joka edellyttää, että turvapaikkahakemukset käsitellään ensimmäisessä tulomaassa.

Turvapaikkapolitiikkaamme tarvitaan lisää Eurooppaa. Pakolaispolitiikkaamme tarvitaan

lisää unionia.

Todellinen eurooppalainen pakolais- ja turvapaikkapolitiikka edellyttää, että solidaarisuus ankkuroidaan pysyvästi lähestymistapaamme ja sääntöihimme. Sen vuoksi komissio ehdottaa tänään myös **pysyvää uudelleensijoittamismekanismia**, jonka avulla voimme selviytyä tulevista kriisitilanteista nopeammin.

Yhteinen pakolais- ja turvapaikkapolitiikka edellyttää **toimintatapojen lähentämistä edelleen tapauksissa, joissa pakolaisasema on jo myönnetty**. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava tuki-, kotouttamis- ja osallistamispolitiikkojaan. Komissio on valmis tarkastelemaan, miten näitä toimia voidaan tukea EU:n varoilla. **Kannatan vahvasti sitä, että turvapaikanhakijoiden sallitaan tehdä työtä ja ansaita rahaa samaan aikaan kun turvapaikkahakemusta käsitellään.**

Yhdistetty pakolais- ja turvapaikkapolitiikka edellyttää myös **vahvempia yhteisiä toimia ulkorajojemme turvaamiseksi**. Olemme luopuneet rajatarkastuksista Schengen-alueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välillä, jotta on voitu taata ihmisten vapaa liikkuvuus. Tämä on ainutlaatuinen Euroopan yhdentymisen symboli. Kolikon toinen puoli on kuitenkin se, että ulkorajojen valvomiseksi on tehtävä läheisempää yhteistyötä. Kansalaisemme odottavat sitä. Kuten komissio totesi toukokuussa ja itse sanoin vaalikampanjani yhteydessä: **Meidän on lujitettava Frontexia merkittävästi ja kehitettävä siitä täysin toimintakykyinen eurooppalainen raja- ja rannikkovartiostojärjestelmä**. Tämä on täysin mahdollista. Mutta se maksaa. Komissio uskoo, että tähän käytetyt varat ovat hyvä investointi. Ehdotammekin ennen vuoden loppua kunnianhimoista etenemissuunnitelmaa Euroopan raja- ja rannikkovartioston kehittämiseksi.

Täysin yhdistetty eurooppalainen muuttoliikepolitiikka edellyttää myös, että meidän on tarkasteltava **laillisten maahanmuuttokanavien** avaamista. Selvää on, ettei sillä helpoteta meneillään olevan pakolaiskriisin hoitamista. Jos Eurooppaan kuitenkin avataan enemmän turvallisia ja valvottuja tuloreittejä, voimme hallita muuttoliikettä paremmin ja vaikeuttaa ihmiskauppiain toimintaa. Ei kannata unohtaa, että Euroopan väestö vanhenee ja vähenee. Tulemme tarvitsemaan osaajia. Ajan myötä muuttoliikkeen on muututtava ongelmasta hyvin hallituksi voimavaraksi. Komissio esittää tätä varten **vuoden 2016 alussa huolellisesti suunnitellun laillista maahanmuuttoa koskevan paketin**.

Pysyvä ratkaisu saadaan aikaan vain, jos puutumme ongelman aiheuttajaan, niihin syihin, joiden vuoksi pakolaiskriisi on nyt meneillään. **Eurooppalaisen ulkopolitiikan on oltava määrätietoisempaa. Meillä ei ole enää varaa olla välinpitämättömiä tai epäyhtenäisiä suhtautumisessamme sotiin tai levottomuuksiin lähialueillamme.**

EU:n ja jäsenvaltioiden on tehtävä **Libyassa** enemmän työtä saadakseen alueelliset kumppanit mukaan varmistamaan, että kansallisen yhtenäisyyden hallitus on pian toiminnassa. Meidän olisi oltava valmiita auttamaan tällaista hallitusta kaikin käytettävissä olevin EU:n välinein, jotta se pystyy tuomaan turvaa ja palveluita väestölle heti virkaan astuttuaan. EU:n kehitysavun ja humanitaarisen tuen on oltava välitöntä ja kattavaa.

Haluaisin myös muistuttaa, että **Syyrian kriisissä** on alkamassa viides vuosi, eikä loppua ole näkyvissä. Kansainvälinen yhteisö on tähän mennessä pettänyt Syyrian kansan. Eurooppa on pettänyt Syyrian kansan.

Kehotan tänään aloittamaan diplomaattiset toimet Syyrian ja Libyan kriisien ratkaisemiseksi. Me tarvitsemme ulkopolitiikassa vahvempaa Eurooppaa. Olen iloinen siitä, että määrätietoinen korkea edustajamme Federica Mogherini on valmistellut tällaista aloitetta Iranin ydinohjelman suhteen saavuttamansa diplomaattisen menestyksen pohjalta. Hän on valmiina aloittamaan tiiviin yhteistyön jäsenvaltioidemme kanssa, jotta Syyriaan ja Libyaan saadaan rauha ja vakaus.

Federican työn helpottamiseksi komissio ehdottaa **tänään, että perustetaan hätärahasto, jossa on aluksi 1,8 miljardia euroa EU:n yhteisistä varoista ja jolla hoidetaan Sahelin ja Tšad-järven alueiden, Afrikan sarven ja Pohjois-Afrikan kriisejä**. Haluamme osaltamme saada aikaan pysyvää vakautta esimerkiksi luomalla työllistymismahdollisuuksia paikallisyhteisöissä ja puuttamalla samalla epävakauden, pakkosiirtojen ja laittoman siirtolaisuuden perussyihin. Odotan, että kaikki EU:n jäsenvaltiot hoitavat oman osuutensa ja suhtautuvat asiaan samalla kunnianhimmolla.

En halua luoda minkäänlaista illuusiota siitä, että pakolaiskriisi olisi pian ohi. Sitä se ei ole. **Mutta Eurooppa ei työnnä veneitä laiturista takaisin merelle, sytytä pakolaisleirejä tuleen tai käännä katsettaan köyhistä ja avuttomista.**

Eurooppa on Kosin leipuri, joka jakaa leipäänsä nälkäisille ja väsyneille. Eurooppa on Münchenin ja Passaun opiskelijat, jotka tuovat vaatteita juna-asemille saapuville ihmisille. Eurooppa on Itävallan poliisi, joka toivottaa uupuneet pakolaiset rajalla tervetulleiksi. Tämä on se Eurooppa, jossa minä haluan elää.

Kriisi on vaikea, ja kuljettavana on vielä pitkä matka. Luotan siihen, että te täällä parlamentissa, samoin kuin EU:n jäsenvaltiot, osoitatte eurooppalaista rohkeutta, kun kuljemme yhteistä taivaltamme, kunnioittaen yhteisiä arvojamme ja historiaamme.

Uusi alku Kreikalle, euroalueelle ja Euroopan taloudelle

Arvoisa puhemies, arvoiset Euroopan parlamentin jäsenet

Sanoin, että haluan puhua tänään isoista aiheista. Siksi unionin tilasta puhuttaessa on käsiteltävä myös Kreikan tilannetta sekä laajemmin kokemuksia jo viisi vuotta jatkuneesta Kreikan kriisistä, joka vaikuttaa edelleen euroalueeseen ja koko EU:n talouteen ja yhteiskuntaan.

Kreikkaa koskevat keskustelut ovat vuoden alusta asti koetelleet kärsivällisyyttämme. Aikaa kului ja luottamus rakoili. Siltoja poltettiin. Sanottiin asioita, joita ei voi helposti peruuttaa.

Nähtiin poliittista poseerausta ja suukopua ja heiteltiin loukkauksia.

Liian usein luultiin, että omat näkemykset voidaan ajaa läpi ottamatta huomioon toisen näkemyksiä.

Euroalueen demokratiat saatiin kääntymään toisiaan vastaan. Kreikassa viime vuonna alkanut elpyminen ja työpaikkojen luominen lakkasi noiden kuukausien aikana.

Olimme yhdessä kuilun reunalla.

Ja jälleen kerran vasta siellä me pystyimme näkemään laajemman kokonaisuuden ja nousemaan tehtävämme tasalle.

Viime hetkellä päästiin sopimukseen, sitoumuksia noudatettiin ja toimenpiteitä toteutettiin. Luottamus on alkanut palautua, vaikka se on edelleenkin hauras.

En ole kaikilta osin ylpeä saavutetuista tuloksista. Olen kuitenkin ylpeä Euroopan komission työryhmistä, jotka tekivät yötä päivää töitä pitkälle elokuuhun sovittaakseen yhteen kaukana toisistaan olevia kantoja ja löytääkseen ratkaisuja, jotka olisivat Euroopan ja Kreikan kansan etujen mukaisia.

Tiedän, etteivät kaikki ole tyytyväisiä siihen, mitä komissio teki.

Monet kreikkalaiset poliitikot eivät olleet tyytyväisiä siihen, että pidimme kiinni Kreikassa tarvittavista uudistuksista, erityisesti niistä, jotka koskevat kestäväntöntä eläkejärjestelmää ja vinoutunutta verojärjestelmää.

Monet eurooppalaiset poliitikot eivät voineet ymmärtää, miksi komissio jatkoi neuvottelemista. Jotkut eivät voineet ymmärtää, miksi emme yksinkertaisesti jättäneet keskusteluja kokonaan Kansainvälisen valuuttarahaston teknisille asiantuntijoille, tai miksi me toisinaan puhuimme myös ohjelmasuostumusten sosiaalisesta puolesta ja muutimme niitä, jotta vaikutukset yhteiskunnan vähäosaisimpiin voitaisiin ottaa huomioon. Sitäkin ihmeteltiin, että uskalsin toistaa uudestaan ja uudestaan, että euron ja euroalueen jäsenyyden on tarkoitus olla peruuttamaton.

Arvoisa puhemies, arvoiset Euroopan parlamentin jäsenet

Kreikan kaltaisen ohjelmamaan kanssa käytävissä neuvotteluissa komission mandaatilla on hyvin selkeä perusta: se on Euroopan unionista tehty sopimus, jossa edellytetään, että komissio ajaa unionin yhteistä etua ja huolehtii lainsäädännön noudattamisesta. Lainsäädäntöön kuuluu myös kaikkien jäsenvaltioiden hyväksymä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen lauseke, jonka mukaan euroalueen jäsenyys on peruuttamaton.

Niin kauan kuin jäsenvaltiot pitävät perussopimukset entisellään, komissiolla ja kaikilla muilla EU:n toimielimillä on selkeä mandaatti ja velvollisuus tehdä kaikkensa euroalueen eheyden säilyttämiseksi.

Komissiolle on annettu myös Euroopan vakausmekanismista (EVM) tehdyssä sopimuksessa, jonka kaikki euroalueen jäsenvaltiot ovat ratifioineet, nimenomaiset valtuudet käydä ohjelmaneuvotteluja jäsenvaltion kanssa. Meidän täytyy tehdä tämä yhteydessä Euroopan keskuspankkiin ja mahdollisuuksien mukaan yhdessä Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa. Mandaattimme on kuitenkin selkeä.

Kun perussopimuksissa puhutaan komissiosta, ymmärrän sen tarkoittavan komissiota toimielimenä, jota puheenjohtaja ja komission jäsenten kollegio johtavat poliittisesti. Siksi en jättänyt Kreikkaa koskevia keskusteluja yksinomaan komission virkamiehille, vaikka heidän asiantuntemuksensa on mittava eivätkä he kaihdakaan suurta työmäärää. Sen sijaan puhuin säännöllisesti asiantuntijoidemme kanssa, usein monta kertaa päivässä, suunnatakseni tai mukauttaakseni heidän työtään. Huolehdin myös siitä, että Kreikan neuvotteluiden tilannetta käsiteltiin perusteellisesti ja hyvin poliittisesti joka viikko kollegion kokouksissa.

Tein näin siksi, että ei ole vain tekninen kysymys, korotetaanko pelkästään ravintoloiden vai myös jalostettujen elintarvikkeiden arvonlisäveroa. Kysymys on myös poliittinen ja sosiaalinen.

Ei ole tekninen kysymys vaan syvästi poliittinen kysymys, korotetaanko lääkkeiden arvonlisäveroa maassa, jossa 30 prosenttia väestöstä ei kriisin seurauksena kuulu enää julkisen terveydenhuoltojärjestelmän piiriin, vai leikataanko sen sijaan puolustusmenoja – maassa, jossa on edelleen EU:n suurimpiin kuuluvat puolustusmenot.

Ei todellakaan ole tekninen kysymys, pienennetäänkö yhteiskunnan köyhimpien eläkkeitä tai vähimmäispalkkaa vai asetetaanko sen sijaan vero kreikkalaisille laivanvarustajille.

Kreikan nyt järjestyksessä kolmannen ohjelman lukujen täytyi tietenkin lopuksi täsmätä. Onnistuimme kuitenkin ottamaan samalla sosiaalisen oikeudenmukaisuuden huomioon. Olen lukenut Euroopan parlamentin troikkamietinnön hyvin huolellisesti. Toivon, että huomaatte meidän ottaneen opiksemme ja että olemme ensimmäistä kertaa tehneet ohjelman sosiaalisten vaikutusten arvioinnin. Vaikkakin myönnän rehellisesti, että toisinaan myös komission täytyi tehdä neuvotteluissa kompromisseja.

Minulle on tärkeää, että lopulta pääsimme kompromissiin, jonka kaikki 19 euroalueen jäsenvaltiota, Kreikka mukaan lukien, hyväksyivät.

Viikkojen keskustelujen, vähäisen edistymisen, toistuvien takaiskujen, monien kriisihetkien ja usein melkoisen dramatiikan jälkeen saatoimme 19. elokuuta allekirjoittaa Kreikan uuden vakaustukiohjelman.

Nyt kun ohjelma on olemassa, soisin, että se on uusi alku Kreikalle ja koko euroalueelle.

Olkaamme aivan rehellisiä: uusi pitkä taival on vasta alussa.

Kreikan on nyt tärkeää panna sovittu sopimus täytäntöön. Sitä varten tarvitaan laajaa poliittista omistajuutta.

Kaikkien valtavirtaa edustavien Kreikan puolueiden johtajat olivat toimistossani ennen lopullisen sopimuksen tekemistä. He kaikki lupasivat tukea sopimusta, ja he antoivat ensimmäisen todisteen sitoutumisestaan, kun he äänestivät uuden ohjelman puolesta ja ensimmäisten kolmen uudistusaallon puolesta Kreikan parlamentissa. Odotan, että he pitävät sanansa ja pitävät sopimuksesta kiinni – kuka sitten onkin vallassa. **Kreikan uudistusten edellytyksenä on laaja tuki ja oikea-aikainen toteutus, jotta luottamus palautuu kreikkalaisten keskuuteen ja Kreikan talouteen.**

Ohjelma on yksi asia, mutta se ei riitä saamaan Kreikkaa kestäväen kasvun uralle. **Komissio seisoo Kreikan rinnalla varmistamassa uudistusten muotoutumista. Autamme laatimaan kasvustrategian, jonka Kreikka tuntee omakseen ja jonka toteutusta Kreikka johtaa.**

Komissio tarjoaa eurooppalaisten ja kansainvälisten kumppaneiden avulla räätälöityä teknistä apua julkishallinnon uudenaikaistamiseen ja riippumattoman verohallinnon luomiseen. Tämä on heinäkuussa perustamani uuden rakenneuudistusten tukipalvelun päätehtävä.

Komissio teki 15. heinäkuuta myös ehdotuksen **35 miljardin euron kasvupaketista**, jolla rajataan kansallista yhteisrahoitusta Kreikassa ja aikaistetaan varojen puutteesta kärsivien investointihankkeiden rahoitusta. Elpymisen kannalta tällä on kiire kuukausien kireän rahoitustilanteen jälkeen. Kyse on rahasta, joka päättyy Kreikan reaalityönteeseen, yrityksille ja viranomaisille investointeja ja työllistämistä varten.

Komissio on tehnyt ympäröiväitä päiviä ehdotuksen eteen. Kansalliset parlamentit ovat kokoontuneet elokuussa useita kertoja. Siksi toivon, että myös Euroopan parlamentti hoitaa osuutensa aiempien sitoumusten mukaisesti. Kreikan kasvuohjelma on tullut tähän taloon käsiteltäväksi kaksi kuukautta sitten. Jos se hyväksytään, kestää vielä useita viikkoja ennen kuin ensimmäinen euro saavuttaa Kreikan reaalityönteeseen.

Kehotan teitä noudattamaan neuvoston esimerkkiä: se sopii kasvuohjelmasta tämän kuun loppuun mennessä. Euroopan parlamentin pitäisi olla tässä vähintään yhtä nopea kuin neuvoston.

Sanoin, että soisin tämän uuden ohjelman olevan uusi alku ei vain Kreikalle vaan myös koko euroalueelle, sillä meidän on tärkeää ottaa opiksemme tästä kriisistä, joka on vaivannut meitä aivan liian kauan.

Taloudellinen ja sosiaalinen tilanne puhuu puolestaan: Euroopan unionissa on edelleen yli 23 miljoonaa työttömää, joista yli puolet on ollut työttömänä yli vuoden. Yksistään euroalueella yli 17,5 miljoonaa ihmistä on vailla työtä. Maailmantalouden epävarmuustekijät vaikeuttavat Euroopan elpymistä. EU:n julkinen velka on keskimäärin yli 88 prosenttia ja euroalueella lähes 93 prosenttia suhteessa BKT:hen.

Kriisi ei ole ohi. Se on ollut vain tauolla.

En tarkoita, että mitään ei tapahtuisi. Työttömyysluvut ovat paranemassa, BKT kasvaa nopeammin

kuin vuosiin ja kotitalouksien ja yritysten rahoitusehdot ovat parantuneet merkittävästi. Useat jäsenvaltiot, joita kriisi jossain vaiheessa kovasti koetteli – kuten EU:n rahoitustukea saaneet Latvia, Irlanti, Espanja ja Portugali – kasvavat nyt vakaasti ja vakauttavat talouttaan.

Tämä merkitsee edistymistä, mutta elpyminen on liian hidasta, liian haurasta ja liian riippuvaista ulkoisista kumppaneistamme.

Kriisin jälkeen erot euroalueella ja koko EU:ssa ovat hyvin suuria. Se on vahvistanut lisääntyneen eriarvoisuuden pitkäaikaista trendiä. Kaikki tämä on lisännyt epäilyjä, jotka kohdistuvat sosiaaliseen edistykseen, muutoksen tärkeyteen ja yhteenkuuluvuuden merkitykseen.

Sekä jäsenvaltioiden välille että jäsenvaltioiden sisälle on nyt luotava uudelleen lähentymisprosessi, jonka ytimessä ovat tuottavuus, työpaikkojen luominen ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus.

Eurooppaan tarvitaan lisää unionia.

Euroopan unionin ja erityisesti minun komissioni kannalta tämä tarkoittaa kahta asiaa: ensinnäkin investoimista Euroopan työllisyyden ja kasvun lähteisiin, etenkin sisämarkkinoihin, ja toiseksi talous- ja rahaliiton saattamista valmiiksi, jotta voidaan luoda olosuhteet kestäväälle elpymiselle. Toimimme molemmilla rintamilla.

Yhdessä teidän ja jäsenvaltioiden kanssa saimme aikaan **315 miljardin euron investointiohjelman** ja uuden Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR).

Alle vuoden kuluttua siitä, kun ilmoitin ohjelmasta, olemme nyt siinä pisteessä, että ensimmäiset hankkeet ovat alkamassa:

40 000 ranskalaisen kotitalouden energialasku alenee ja syntyy 6 000 työpaikkaa, kun rakennusten energiatehokkuutta parannetaan investointirahaston varoin.

Potilaat saavat Barcelonan terveyskeskuksissa parempaa hoitoa investointirahastosta rahoitettujen uusien plasmaan perustuvien hoitomuotojen ansiosta.

Limerickissä ja muualla Irlannissa perusterveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden saatavuus paranee neljäntoista uuden terveyskeskuksen ansiosta. Tämä on vasta alkua, ja monia muita tämänkaltaisia hankkeita on tulossa lisää.

Samaan aikaan kun toteutamme investointiohjelmamme, kehitämme sisämarkkinoita, jotta ne antaisivat enemmän mahdollisuuksia ihmisille ja yrityksille kaikissa 28 jäsenvaltiossa. Komission hankkeilla, kuten digitaalisilla sisämarkkinoilla, pääomamarkkinaunionilla ja energiaunionilla, vähennetään rajat ylittävän toiminnan esteitä, hyödynnetään mantereemme kokoa innovoinnin edistämiseksi, saatetaan osaamista yhteen ja edistetään laajemman tuote- ja palveluvalikoiman tarjoamista.

Me kuitenkin epäonnistumme pyrkimyksissämme, jos emme ota opiksemme: emme ole vielä vakuuttaneet eurooppalaisia ja maailmaa siitä, että unioni ei ole olemassa vain selviytymistä varten, vaan se voi myös kukoistaa ja menestyä.

Meidän ei pidä huijata itseämme: kollektiivinen kyvyttömyytemme vastata nopeasti ja selvästi Kreikan kriisiin viime kuukausien aikana on heikentänyt meitä kaikkia. Se on vahingoittanut luottamusta yhteiseen rahaamme ja EU:n mainetta maailmalla.

Mikään tuuli ei ole otollinen laivalle, joka seilaa ilman päämäärää. Meidän on tiedettävä, mihin olemme matkalla.

Tämä on kesäkuussa muiden eurooppalaisten instituutioiden johtajien kanssa talous- ja rahaliiton viimeistelystä esittämäni raportin ydin.

Minulle oli itsestään selvää ottaa puhemies Schulz mukaan tähän tärkeään työhön. Onhan Euroopan parlamentti EU:n demokratian sydän, kuten kansalliset parlamentit ovat demokratian sydän kansallisella tasolla. **Euroopan parlamentti on euroalueen parlamentti ja sen on myös pysyttävä sellaisena.** Euroopan parlamentti päättää lainsäätäjän roolissaan uusista aloitteista, joita komissio esittää tulevina kuukausina talous- ja rahaliiton syventämiseksi. **Siksi olen iloinen, että kirjoitimme ensimmäisen kerran "n eljän puheenjohtajan raportin" sijaan "viiden puheenjohtajan raportin".**

Huolimatta kuukausia kestäneistä myöhäisillan keskusteluista, joissa pyrittiin pääsemään sopimukseen Kreikasta, kirjoitimme tämän raportin touko-kesäkuussa suunnataksemme vahvempaan tulevaisuuteen. Viiden johtavan EU-instituution johtajat ovat sopineet **etenemissuunnitelmasta, jonka avulla meidän on mahdollista vakauttaa ja lujittaa euroaluetta vuoden 2017 alkuun mennessä.** Sen jälkeen, kun taloudet ovat lähentyneet uudelleen, voidaan tehdä **perusteellisempi uudistus** ja siellä, missä se on mahdollista, siirtyä kriisin hoidosta uusiin kasvunäkymiin.

Kuten olimme odottaneet, viiden puheenjohtajan raportti on herättänyt vilkasta keskustelua ympäri Eurooppaa. Joidenkin mielestä euro tarvitsee oman hallinnon. Toisten mielestä tarvitaan lisää kuria ja sääntöjen noudattamista. Olen molempien kanssa samaa mieltä: tarvitsemme kollektiivista vastuuta, suurempaa yhteisen hyvän ymmärrystä ja yhdessä sovittujen asioiden täysimääräistä noudattamista ja toteuttamista. En ole kuitenkaan sitä mieltä, että tämän pitäisi tarkoittaa toimielinten moninkertaistamista tai euron siirtämistä automaattiohjaukseen, ikään kuin uudet toimielimet tai säännöt kuin ihmeen kaupalla tuottaisivat parempia tuloksia.

Yhteinen raha ei voi perustua pelkästään sääntöihin ja tilastoihin. Se edellyttää jatkuvaa poliittista arviointia, joka on perustana uusille talous-, finanssi- ja sosiaalipoliittisille valinnoille.

Viiden puheenjohtajan raportti sisältää kattavan esityslistan tulevien vuosien töistä. Haluan, että etenemme nopeasti kaikilla rintamilla – talousunionin, rahoitusunionin, fiskaaliunionin ja poliittisen unionin suhteen. Osa toimista on keskitettävä euroalueelle, mutta osan pitäisi olla kaikkien 28 jäsenvaltion ulottuvilla, koska vuorovaikutus sisämarkkinoilla on tiivistä.

Haluaisin ottaa esiin viisi osa-aluetta, joilla komissio aikoo pian tehdä kunnianhimoisia ehdotuksia ja joissa odotamme edistymistä jo tänä syksynä.

1. Viiden puheenjohtajan mukaan tarvitsemme **yhteisen järjestelmän, jolla varmistetaan, että kansalaisten pankkitalletuksilla on aina suoja 100 000 euroon henkilöä ja tiliä kohti**. Tämä on puuttunut pankkiunionista.

Talletussuojajärjestelmiä on nykyin, mutta ne ovat kaikki kansallisia. **Tarvitsemme eurooppalaisemman järjestelmän, joka ei ole yhteydessä hallitusten kukkaroihin ja jossa kansalaiset voivat olla täysin varmoja, että heidän talletuksensa ovat turvassa.**

Me kaikki näimme, mitä Kreikassa tapahtui kesällä: kansalaiset nostivat talletuksiaan, mikä on helppo ymmärtää, koska heidän luottamuksensa valtion kykyyn tukea pankkijärjestelmää oli vähäinen. Tähän on saatava muutos.

Tarvitaan nopeasti yhteisempi talletussuojajärjestelmä. Komissio aikoo antaa ensimmäisen tätä koskevan säädösehdotuksen vielä tänä vuonna.

Olen tietenkin täysin tietoinen, että asiasta ei ole vielä yksimielisyyttä. Tiedän kuitenkin myös, että monet teistä ovat yhtä vakuuttuneita kuin minäkin olen siitä, että meidän on vietävä asiaa eteenpäin. Niille, jotka ovat epäileväisempiä, sanon, että komissio on täysin tietoinen eroista jäsenvaltioiden lähtökohdissa. Toiset ovat kehittäneet kansallisia talletussuojajärjestelmiään ja niiden rahoitus on kunnossa. Toiset ovat vasta rakentamassa tällaisia järjestelmiä. Meidän on otettava tämä huomioon. Siksi viiden puheenjohtajan raportissa ei ajeta täydellistä yhteisvastuullistamista vaan uutta lähestymistapaa **jälleenvakuutusjärjestelmän** avulla. Annamme tästä lisätietoja lähiviikkoina.

2. **Euron edustusta maailmannäyttämöllä on vahvistettava.** Miten on mahdollista, että euroalue, jolla on maailman toiseksi suurin valuutta, ei vielääkään voi puhua talousasioista yhdellä äänellä kansainvälisille rahoituslaitoksille?

Kuvitelkaa, millaista päivittäinen työ Kansainvälisessä valuuttarahastossa tällä hetkellä on. Tiedämme hyvin, kuinka tärkeä IMF on. Kuitenkin sen sijaan, että puhuisimme yhdellä äänellä euroalueena, Belgian ja Luxemburgin on sovittava äänestyskäyttäytymisestään Armenian ja Israelin kanssa ja Espanja on samassa maa- ja äänestysryhmässä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa.

Miten on mahdollista, että me – eurooppalaiset – yhdessä olemme merkittävä osakas globaaleissa instituutioissa, kuten IMF:ssä ja Maailmanpankissa, ja päädymme kuitenkin toimimaan ikään kuin olisimme vähemmistö?

Miten on mahdollista, että strategisesti tärkeä uusi infrastruktuuri-investointipankki perustetaan Aasiaan ja Euroopan hallitukset kilpailevat siinä, kenestä tuli ensimmäisenä sen jäsen, sen sijaan, että koordinoisivat toimiaan?

Meillä on nyt kasvun paikka, sillä yhteiset edut on asetettava kansallisten etujen edelle. **Mielestäni euroryhmän puheenjohtajan pitäisi luonnostaan olla euroalueen äänitorvi kansainvälisissä rahoituslaitoksissa, kuten IMF:ssä.**

3. **Tarvitsemme toimivamman ja demokraattisemman talous- ja finanssivalvontajärjestelmän.** Haluan, että Euroopan parlamentti, kansalliset parlamentit ja työmarkkinaosapuolet kaikilla tasoilla ovat keskeisiä toimijoita tässä prosessissa. Haluan myös, että koko euroalueen etu otetaan EU:n ja jäsenvaltioiden politiikassa paremmin huomioon ennakolta. Kokonaisuuden etu ei ole vain osiensa summa. Tämä tulee näkymään ehdotuksissamme, joilla talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa on tarkoitettu edelleen virtaviivaistaa ja vahvistaa.

Tulevaisuudessa en enää halua, että koko euroalueen talouden ohjaamiseen tarkoitettut

suosituksemme ovat vain tyhjiä sanoja. Haluan, että niitä todella noudatetaan, erityisesti euroalueen finanssipolitiikan virityksen suhteen.

4. Meidän on lisättävä veropolitiikan oikeudenmukaisuutta. Tämä merkitsee kansalaisille ja yrityksille läpinäkyvyyden ja oikeudenmukaisuuden lisääntymistä. Esitimme kesäkuussa toimintasuunnitelman, jonka ydin on seuraava: **maa, jossa yritys tekee tulosta, on maa, jossa yrityksen on maksettava veroja.**

Tähän tähtääme yhteistä yhdistettyä yhtiöveropohjaa koskevalla työllämme. Tällaisella yksinkertaistamisella veronkierrosta tulee vaikeampaa.

Teemme parhaillaan tiivistä yhteistyötä neuvoston kanssa, jotta sopimus verosopimuksia koskevasta automaattisesta tietojenvaihdosta saadaan aikaan vuoden loppuun mennessä.

Samaan aikaan odotamme, että tutkinnat, joita olemme kohdistaneet joihinkin kansallisiin järjestelyihin, tuottavat pian tuloksia.

Ponnistelemme myös kovasti, jotta saisimme jäsenvaltiot hyväksymään finanssitransaktioveron yksityiskohdat vuoden loppuun mennessä.

Tarvitsemme lisää Eurooppaa, tarvitsemme lisää unionia ja tarvitsemme lisää oikeudenmukaisuutta veropolitiikkaamme.

5. Meidän on tehostettava työtä oikeudenmukaisten ja todella yleiseurooppalaisten työmarkkinoiden aikaansaamiseksi. Oikeudenmukaisuus tarkoittaa tässä yhteydessä kansalaisten vapaan liikkuvuuden turvaamista Euroopan unionin perusoikeutena siten, että samalla torjutaan väärinkäyttötapauksia ja sosiaalista polkumyyntiä.

Työvoiman liikkuvuus on tervetullutta ja tarpeen, jotta euroalue ja sisämarkkinat voivat menestyä. Työvoiman liikkuvuuden tulisi kuitenkin perustua selkeisiin sääntöihin ja periaatteisiin. Keskeisenä periaatteena pitäisi olla sen varmistaminen, että **samasta työstä samassa paikassa maksetaan sama palkka.**

Tähän liittyen haluan kehittää **EU:n sosiaalisten oikeuksien pilarin**, jossa otetaan huomioon eurooppalaisten yhteiskuntien ja työelämän muuttuvat realiteetit ja joka antaa suuntaa euroalueen uudelle lähentymiselle.

Tällä EU:n sosiaalisten oikeuksien pilarilla täydennettäisiin sitä, mitä olemme jo yhdessä saavuttaneet työntekijöiden suojelun suhteen. Odotan työmarkkinaosapuolilta keskeistä roolia tässä prosessissa. Uskon, että tämä aloite on hyvä käynnistää euroalueella ja antaa muiden EU:n jäsenvaltioiden tulla mukaan, jos ne niin haluavat.

Kuten viiden puheenjohtajan raportissa todettiin, meidän on euroalueen suhteen valmistauduttava pidemmälle meneviin toimenpiteisiin. Komissio aikoo julkaista asiasta valkoisen kirjan keväällä 2017.

Kyllä. Meidän on ajan myötä luotava euroalueen varainhoitohallinto, joka on vastuuvollinen EU:n tasolla. Uskon myös, että se pitäisi rakentaa kriisin yhteydessä luodun Euroopan vakausmekanismin pohjalta. EVM:n potentiaalinen luottovolyymi on 500 miljardia euroa eli sen kapasiteetti on yhtä suuri kuin IMF:n. EVM:lle pitäisi asteittain antaa laajempi makrotalouden vakautustehtävä. Näin voidaan käsitellä paremmin häiriöitä, joita ei voida hoitaa yksin kansallisella tasolla. Luomme tälle pohjaa komission toimikauden jälkimmäisellä puoliskolla.

Euroopan unioni on dynaaminen hanke, jolla on tarkoitus palvella eurooppalaisia. Ei ole voittajia eikä häviäjiä. Saamme takaisin enemmän kuin maksamme. Kyseessä on jakamaton kokonaisvaltainen hanke. Tämä on myös viesti kumppaneillemme Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joka on usein mieleissäni, kun ajattelen tulevien kuukausien suuria poliittisia haasteita.

Oikeudenmukainen sopimus Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa

Yhdistyneen kuningaskunnan tilanne on selkiytynyt toimikauteni alun jälkeen. Nyt tiedämme, että ennen vuoden 2017 loppua järjestetään kansanäänestys siitä, pysyykö maa edelleen unionissa. Tämän päätöksen tekevät tietysti äänestäjät Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Ei ole kuitenkaan rehellistä eikä realistista väittää, ettei tällä päätöksellä olisi strategista merkitystä koko unionille.

Olen aina sanonut, että haluan Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvän Euroopan unionissa ja haluan työskennellä yhdessä maan hallituksen kanssa oikeudenmukaisen sopimuksen tekemiseksi.

Britit kysyvät perustavanlaatuisia kysymyksiä EU:lta ja EU:sta. Tuoko EU vaurautta kansalaisilleen? Keskittyykö EU:n toiminta asioihin, joissa se voi saada aikaan tuloksia? Onko EU avoin muulle maailmalle?

EU:lla on vastaukset näihin kysymyksiin, eikä pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan vuoksi. Kaikki EU:n 28 jäsenvaltiota haluavat, että EU on moderni ja keskittyy keskeisiin

asioihin jokaisen kansalaisen hyödyksi. Olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että EU:n on sopeuduttava ja muututtava voidakseen vastata tämänhetkisiin suuriin haasteisiin ja kriiseihin.

Tästä syystä viimeistelemme parhaillaan sisämarkkinoita, vähennämme byrokratiaa ja parannamme pienyritysten investointiympäristöä.

Tästä syystä olemme luomassa digitaalisia sisämarkkinoita – jotta asuinpaikka EU:ssa ei vaikuttaisi millään tavalla hintaan, joka autosta on maksettava, kun sen vuokraa verkon välityksellä. Olemme nykyaikaistamassa EU:n tekijänoikeussääntöjä – jotta kulttuurisisältöä olisi helpompi saada käyttöön verkossa. Samalla varmistamme, että tekijät saavat asianmukaisen korvauksen. Vain kaksi kuukautta sitten EU päätti poistaa kesästä 2017 alkaen verkkovierailumaksut, mitä monet matkailijat, erityisesti britit, ovat jo vuosia toivoneet.

Tästä syystä olemme neuvottelemassa johtavien kansakuntien kanssa kauppasopimuksista, kuten transatlanttisesta kauppaja- ja investointikumppanuudesta. Tästä syystä olemme avaamassa markkinoita ja poistamassa yrityksiin ja työntekijöihin vaikuttavia esteitä kaikissa EU:n 28 jäsenvaltiossa.

Olen henkilökohtaisesti sitoutunut parantamaan unionin tapaa toimia kansallisten parlamenttien kanssa. Olen kirjannut jokaisen komission jäsenen toimeksiantokirjeeseen velvollisuuden toimia tiiviimmässä vuorovaikutuksessa kansallisten parlamenttien kanssa. **Olen vakuuttunut, että lujittamalla suhdettamme kansallisiin parlamentteihin tuomme unionin lähemmäs eurooppalaisia, joiden etua se palvelee.** Tiedän, että myös pääministeri David Cameronilla on sama tavoite. Uskon vakaasti, että voimme löytää yhteisen vastauksen.

Yli vuosi sitten lupasin komission puheenjohtajakampanjassa, että puheenjohtajana pyrkisin oikeudenmukaiseen sopimukseen Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa. Sopimukseen, joka on oikeudenmukainen Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja oikeudenmukainen myös muille 27 jäsenvaltiolle.

Haluan varmistaa, että säilytämme sisämarkkinoiden neljän vapauden koskemattomuuden. Samalla haluan löytää keinoja lisätä euroalueen yhdentymistä talous- ja rahaliiton vahvistamiseksi.

Jotta olisimme oikeudenmukaisia Yhdistynyttä kuningaskuntaa kohtaan, tähän sopimukseen sisältyy sen tosiseikan tunnustaminen, että kaikki jäsenvaltiot eivät osallistu kaikkiin EU:n politiikan aloihin. Erityispöytäkirjat määrittelevät Yhdistyneen kuningaskunnan aseman esimerkiksi suhteessa euroon sekä oikeus- ja sisäasioihin. Jotta olisimme oikeudenmukaisia muita jäsenvaltioita kohtaan, Yhdistyneen kuningaskunnan valinnat eivät saa estää muiden tiiviimpää yhdentymistä asioissa, joissa ne katsovat sen tarpeelliseksi.

Pyrin oikeudenmukaiseen sopimukseen Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa. Aion tehdä sen ainoastaan yhdestä syystä. Tämä syy on uskoni siihen, että EU:n kannalta on parempi, jos Yhdistynyt kuningaskunta on osa sitä, ja Yhdistyneen kuningaskunnan kannalta on parempi, jos se on osa EU:ta.

Keskeisillä osa-alueilla voimme yhdessä toimimalla saavuttaa paljon enemmän kuin kukin yksin. Tämä koskee erityisesti niitä mittavia ulkopoliittisia haasteita, joita Euroopalla on nyt edessään. Käsittelemme niitä puheessani seuraavaksi.

Seisomme yhdessä Ukrainan rinnalla

Eurooppa on vain pieni osa maailmaa. Jos Euroopalla on jotakin tarjottavanaan, se on sen osaaminen ja johtajuus.

Noin sata vuotta sitten maapallon väestöstä yksi viidestä asui Euroopassa. Nykyään tämä luku on yksi yhdeksästä. Sadan vuoden päästä yksi 25:stä maapallon asukkaasta on eurooppalainen.

Uskon, että voimme – ja meidän tulisi – kantaa vastuamme maailmannäyttämöllä. Ei omaa turhamaisuuttamme, vaan siksi, että meillä todellakin on jotain tarjottavaa. Voimme osoittaa maailmalle voiman, joka syntyy yhtenäisyydestä ja strategisten etujen mukaisesta yhteistoiminnasta. Tämä ei ole koskaan ollut yhtä kiireellistä ja välttämätöntä.

Maailmassa on tällä hetkellä käynnissä yli 40 konfliktia. Näiden konfliktien riehussa, perheiden hajotessa ja kotien tuhoutuessa en voi luvata teille rauhaa, vaikka Euroopan unionin synnystä on kulunut lähes 60 vuotta. Sillä maailmassa ei vallitse rauha.

Jos haluamme ajaa maailmanrauhaa, ulkopoliittikaamme tarvitaan lisää Eurooppaa ja lisää unionia. Kaikkein kiireellisintä tämä on Ukrainan tilanteessa.

Haasteena on auttaa Ukrainaa selviämään, uudistumaan ja menestymään. Kyseessä on nimenomaan Euroopan tason haaste. Ukrainalainen unelma – Maidanin kansanliikkeen unelma – on lopultakin sama

kuin eurooppalaisilla: haaveena on elää nykyaikaisessa valtiossa, jossa on vahva talous sekä vakaa ja oikeudenmukainen poliittinen järjestelmä.

Viimeisten kahdentoista kuukauden aikana olen oppinut tuntemaan hyvin presidentti Porošenkon niin huippukokouksessa, illallisella hänen kotonaan, monissa kokouksissa kuin lukuisissa puhelinkeskusteluissakin. Hän on aloittanut muutoksen maassaan. Hän ponnistelee rauhan puolesta. Hän ansaitsee tukemme.

EU on jo tehnyt paljon. Olemme myöntäneet kolmessa makrotaloudellisen rahoitusavun ohjelmassa 3,41 miljardia euroa lainaa, auttaneet pääsemään sopimukseen, jolla turvataan talven kaasutoimitukset Ukrainalle, ja antaneet neuvoja oikeuslaitoksen uudistamisessa. EU:n ja kaikkien sen jäsenvaltioiden on osallistuttava, jos haluamme onnistua.

Meidän on myös säilytettävä yhtenäisyytemme.

Meidän on oltava yhtenäisempiä itäisten jäsenvaltioidemme, ja erityisesti Baltian maiden, turvallisuuden vuoksi. **EU ei siedä jäsenvaltioidensa turvallisuuden ja rajojen loukkauksia. Haluan tehdä tämän hyvin selväksi Moskovalle.**

Meidän on oltava yhtenäisempiä pakotteita koskevilla kysymyksissä. EU:n Venäjälle asettamat pakotteet ovat rasittaneet jokaisen jäsenvaltion taloutta ja vaikuttaneet tärkeisiin toimialoihin, kuten maatalouteen. Pakotteet ovat kuitenkin tehokas keino vastata aggressioon ja kansainvälisen oikeuden rikkomiseen. Tätä toimintalinjaa on jatkettava ja pakotteet on pidettävä voimassa, kunnes Minskin sopimuksia noudatetaan kaikilta osin. Meidän on pidettävä pintamme ja säilytettävä yhtenäisyytemme.

Samalla on kuitenkin jatkettava ratkaisujen etsimistä.

Keskustelin presidentti Putinin kanssa G20-huippukokouksessa Brisbanessa kahdenvälisessä kokouksessa, joka jatkui aamuvuoroon asti. Muistelimme, miten pitkään olemme tunteneet toisemme ja miten paljon ajat ovat muuttuneet. EU:n ja Venäjän välinen yhteistyöhenki on muuttunut epäilyiksi ja epäluottamukseksi.

EU:n on osoitettava Venäjälle vastakkainasettelun kustannukset, mutta sen on myös tehtävä selväksi, että se on valmis sitoutumaan.

En halua, että Eurooppa seuraa sivusta historian kulkua. Haluan, että Eurooppa johtaa sitä. Kun Euroopan unioni toimii yhdessä, voimme muuttaa maailmaa.

Johdamme yhdessä ilmastonmuutoksen torjumista

Yksi esimerkki Euroopan johtajuudesta ovat EU:n toimet ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

Euroopassa olemme kaikki tietoisia siitä, että ilmastonmuutos on valtava maailmanlaajuinen haaste – olemme tienneet tämän jo jonkin aikaa.

Yhteinen planeettamme – sen ilmakehä ja ilmasto – ei kestä tapaa, jolla ihmiskunta sitä hyödyntää.

Eräissä osissa maailmaa on eletty yli varojen, luotu hiilivelkaa ja eletty sillä. Taloustieteen ja kriisinhallintatiedon perusteella tiedämme, että yli varojen eläminen ei ole kestävää toimintaa.

Luonto laskuttaa kyllä meitä ennen pitkää. Eräissä osissa maailmaa ilmastonmuutos on muuttamassa konfliktien syntysyitä – oikeus padon tai järven hallintaan voi olla strategisesti tärkeämpi kuin öljynjalostamo.

Ilmastonmuutos on myös yksi uuden muuttoliikeilmiön perimmäisistä syistä. Ilmastopakolaisista tulee uusi haaste – jos emme toimi nopeasti.

Maailma kokoontuu Pariisissa 90 päivän kuluttua sopimaan toimista, joilla tavoitteena oleva maapallon lämpötilan nousun pitäminen alle kahdessa celsiusasteessa pyritään saavuttamaan. **EU on pysynyt aikataulussa ja antanut selkeän sitoumuksen maaliskuussa. Olemme sitoutuneet vähentämään vuoteen 2030 mennessä EU:n kokonaispäästöjä vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta. Kyseessä on kunnianhimoisin tähän mennessä esitetty sitoumus.**

Muut maat seuraavat esimerkkiä, vaikka osa tekee sen vastahakoisesti.

Haluan tehdä kansainvälisille kumppaneillemme selväksi sen, että EU ei aio allekirjoittaa minkälaisista sopimusta hyvänsä. Minun ensisijainen tavoitteeni ja Euroopan ensisijainen tavoite on hyväksyä kunnianhimoisin, selkeä ja sitova maailmanlaajuinen ilmastopöytäkirja.

Tämän vuoksi olen johtamani komission kanssa viettänyt osan tästä vuodesta hakemalla tukea tavoitteillemme Pariisissa. Viime toukokuussa olin Tokiossa ja haastoin pääministeri Aben työskentelemään kanssamme, jotta Kioton sopimukselle voidaan varmistaa sen ansaitsema seuraaja.

Kesäkuussa pidetyssä G7-huippukokouksessa johtajat sopivat pitkän aikavälin vähähiilisten

strategioiden kehittämisestä ja siitä, että fossiilisista polttoaineista luovutaan vuosisadan loppuun mennessä.

Myöhemmin tapasin Kiinan pääministerin Li Keqiangin Pariisin kokouksen valmistelemiseksi. Käynnistimme kumppanuuden, jolla varmistetaan, että nykykaupungit suunnitellaan vastaamaan tulevaisuuden energia- ja ilmastotarpeita.

Kollegion jäsenet ovat lisäksi toteuttaneet korkean edustajan koordinoimia toimia ilmastodiplomatian saralla. Tänäa komissaari Arias Cañete on Papua-Uudessa-Guineassa keskustelemassa Pariisia koskevasta suunnitelmista Tyynenmeren saarten foorumin johtajien kanssa. Jos korjaavia toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi ei toteuteta, vuorovesi nousee ja näiden saarten kohtalo on olla ensimmäisenä uhrina eli sananlaskun mukaisesti kanarialintuna kaivoksessa.

Jos Pariisin ilmastokokous kuitenkin onnistuu, ihmiskunnalla on ensimmäistä kertaa käytössään kansainvälinen järjestelmä ilmastomuutoksen tehokkaaseen torjumiseen.

Pariisi on seuraava mutta ei viimeinen askel. Pariisin ilmastokokouksen valmistelut ovat tärkeitä, mutta Pariisista on jatkettava myös eteenpäin.

Komissio pyrkii varmistamaan, että Eurooppa säilyttää johtoroolinsa ilmastomuutoksen torjunnassa. Aiomme toimia kuten opetamme.

Meillä ei ole ihmelääkettä ilmastomuutoksen torjumiseen. EU:n lainsäädäntö, kuten EU:n päästökauppajärjestelmä, ja toimemme ovat mahdollistaneet hiilipäästöjen vähentämisen samalla kun talous on kasvanut.

Tulevaisuuteen suuntautuvalla ilmastopolitiikalla voidaan saavuttaa myös tärkeät energiaunionin tavoitteet: se nostaa EU:n maailman kärkeen uusiutuvan energian alalla, joka työllistää nykyään yli miljoona ihmistä eri puolilla EU:ta. Alan liikevaihto on 130 miljardia euroa ja viennin arvo 35 miljardia euroa. Uusiutuvia energialähteitä koskevista patenteista 40 prosenttia on eurooppalaisten yritysten hallussa. Teknologisen muutoksen vauhti kasvattaa mahdollisuuksia vihreällä teknologialla käytävään maailmanlaajuiseen kauppaan.

Tämän vuoksi innovointi ja markkinoiden yhteenliittäminen ovat strategisia painopisteitä energiaunionia toteutettaessa.

Tämän lupauksen annoin viime vuonna. Komissio on pitänyt lupauksensa ja tulee tekemään niin jatkossakin.

Ilmastomuutosta ei saada kuitenkaan torjuttua vain Brysselissä tai Pariisissa käytävin keskusteluin. Ilmastomuutos torjutaan käytännön toimin ja niissä kaupungeissa, joissa useimmat eurooppalaiset asuvat, tekevät työtä ja kuluttavat noin 80 prosenttia kaikesta Euroopassa tuotetusta energiasta.

Tämän vuoksi olen pyytänyt, että puhemies Schulz järjestää ensi kuussa parlamentissa kaupunginjohtajien ilmastososopimuksen kokouksen, joka kokoaa yhteen yli 5 000 eurooppalaista kaupunginjohtajaa. He ovat kaikki sitoutuneet saavuttamaan hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevan EU:n tavoitteen. Toivon, että kaikki parlamentin jäsenet tukevat toimia, joita yhteisöt ja kunnat eri puolilla Eurooppaa toteuttavat Pariisin ilmastokokouksen ja sen jatkotoimien onnistumiseksi.

Päätössanat

Arvoisa puhemies, arvoisat Euroopan parlamentin jäsenet.

On monia asioita, joista en ole puhunut tänään. Olisin mielelläni puhunut teille Kyproksesta ja toiveestani, tavoitteestani ja pyrkimyksestäni nähdä saaren yhdistyvän ensi vuonna. Kävin heinäkuussa presidentti Nikos Anastasiadesin ja presidentti Mustafa Akincin kanssa pitkän keskustelun keskellä vihreää linjaa. Olen vakuuttunut siitä, että jos molemmilla johtajilla on tarvittava visio ja poliittista tahtoa, yhdistyminen on mahdollista nykyisissä olosuhteissa, kun YK ja EU jatkavat toimiansa tehokasta koordinoitua. Tarjoan kaiken tukeni ja apuni tämän tavoitteen saavuttamiseksi, **koska katson, että muureilla ja raja-aidoilla ei ole sijaa EU:n jäsenvaltion sisällä.**

En ole puhunut eurooppalaisista maanviljelijöistä, jotka osoittivat tällä viikolla mieltään Brysselissä. **Olen samaa mieltä maanviljelijöiden kanssa. Jotakin on vialla markkinoilla, joilla maitolitrin hinta on alhaisempi kuin vesilitran hinta.** En kuitenkaan usko, että me voimme tai meidän edes pitäisi alkaa ohjata maitomarkkinoita Brysselistä käsin. Sen sijaan meidän tulee maksaa korvauksia maanviljelijöille, jotka kärsivät Venäjän vastaisista pakotteista. Tämän vuoksi komissio esittää maanviljelijöiden tueksi **500 miljoonan euron solidaarisuuspakettia**. EU:n ja kansallisten kilpailuviranomaisten olisi syytä tutkia perusteellisesti markkinoiden rakennetta. Jotain mätää maitomarkkinoissa on. Minusta vaikuttaa siltä, että joitakin vähittäismarkkinoiden oligopoleja on syytä murtaa.

Olisi vielä paljon sanottavaa. Tarkasteltuani lyhyesti keskeisimpiä kysymyksiä ja suurimpia haasteitamme tällä hetkellä, yksi asia on kuitenkin minulle selvä, olipa kyse sitten pakolaiskriisistä, taloudesta tai ulkomaanpolitiikasta: voimme onnistua vain unionina.

Mikä on Euroopan unioni, joka edustaa EU:n 507 miljoonaa kansalaista? Euroopan unioni ei ole pelkästään Bryssel tai Strasbourg. Unioni tarkoittaa EU:n toimielimiä. Unioni tarkoittaa myös jäsenvaltioita. Se tarkoittaa kansallisia hallituksia ja kansallisia parlamentteja.

Jos yksi meistä epäonnistuu tulosten saavuttamisessa, kompuroimme kaikki.

Euroopan ja EU:n on nyt saavutettava tuloksia. Vaikka kannatan vakaasti yhteisömenetelmää tavanomaisissa olosuhteissa, en ole niin tarkka asiasta kriisiaikoina eikä ole väliä, löydämmekö kriisiin ratkaisun hallitustenvälisin keinoin vaiko yhteisövetoisin prosessein. Tärkeintä on, että ratkaisu löytyy ja asiat tehdään Euroopan kansalaisia hyödyttävällä tavalla.

Jos havaitsemme kuitenkin puutteita menetelmässä, meidän on muutettava toimintamalliamme.

Otetaan esimerkiksi vaikka pakolaisten uudelleensijoittamismekanismi, jonka käyttöä ehdotimme toukokuussa Kreikan ja Italian osalta: komissio ehdotti sitovaa yhteisön solidaarisuusjärjestelmää, mutta jäsenvaltiot valitsivat sen sijaan vapaaehtoisen mekanismin. Tuloksena oli, että tavoitteena ollutta 40 000 pakolaisen uudelleensijoitusta ei koskaan saavutettu. Yhtään suojelun tarpeessa olevaa henkilöä ei ole vielä sijoitettu uudelleen, ja Italia ja Kreikka joutuvat edelleen selviämään tilanteesta yksin. Tämä ei yksinkertaisesti riitä tässä tilanteessa.

Tai esimerkiksi hallitustenväliset ratkaisut, kuten vuoden 2011 finanssipoliittinen sopimus, jolla lujitetaan julkisen talouden kurinalaisuutta, tai vuoden 2014 sopimus pankkialan yhteisen kriisinratkaisurahaston perustamisesta. Nyt on nähtävissä, että yksikään jäsenvaltio ei ole toteuttanut finanssipoliittista sopimusta kokonaisuudessaan. Ja 19 jäsenvaltiosta vain neljä on ratifioinut sopimuksen pankkialan kriisinratkaisurahastosta, joka on tarkoitus ottaa käyttöön 1. tammikuuta 2016.

Tämä ei yksinkertaisesti riitä, jos haluamme selviytyä näistä valtavista haasteista.

Meidän on muutettava toimintatapojamme.

Meidän on oltava nopeampia.

Meidän menetelmämme on oltava eurooppalaisempi.

Tämä ei johdu siitä, että haluamme vaikutusvaltaa Euroopan tasolle, vaan siitä, että tarvitsemme pikaisesti parempia ja nopeampia tuloksia.

Unioniin tarvitaan lisää Eurooppaa.

Unioniin tarvitaan lisää unionia.

Olen uskonut Eurooppaan koko ikäni. Minulla on siihen syyni, joista monista tiedän, että ne eivät – onneksi – kosketa nykysukupolvia.

Toimikauteni alussa sanoin, että haluan rakentaa uudelleen sillat, jotka olivat alkaneet murtua. Tarkoitin asioita, joissa yhteisvastuullisuus oli alkanut heiketä ja vanhat ongelmat pyrkivät jälleen pintaan.

Edessä on vielä paljon työtä.

Kun tulevat sukupolvet lukevat tästä hetkestä Euroopan historiassa, kertokoon tarina, että osoitimme yhdessä myötätuntonne ja avasimme kotimme niille, jotka tarvitsevat suojeluaamme.

Että yhdistimme voimamme maailmanlaajuisten haasteiden ratkaisemiseksi, arvojemme suojelemiseksi ja konfliktien ratkaisemiseksi.

Että varmistimme, ettei veronmaksajien tarvitse enää koskaan maksaa finanssialan spekuloidijien ahneudesta johtuvaa laskua.

Että turvasimme yhteisvoimin talouksiemme kasvun ja vaurauden eurooppalaisia yrityksiä ja ennen kaikkea lapsiamme varten.

Kertokoon se, että muokkasimme unionista vahvemman kuin koskaan ennen.

Kertokoon se, että teimme yhdessä Euroopan historiaa. Tarinaa, jota lapsenlapsemme voivat kertoa ylpeinä.

SPEECH/15/5614

Attachments

[Key quotes of President Juncker.pdf](#)

Photos & Videos

- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker, President of the EC](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker, President of the EC](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker, President of the EC](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker, President of the EC](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker, President of the EC](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker](#)
- [Joint press conference by Martin Schulz, President of the EP, and Jean-Claude Juncker, following the State of the Union Address 2015](#)
- [State of the Union Address 2015 by Jean-Claude Juncker: highlights](#)